REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
Industrijska cesta 15, Sesvete

Poslovni broj: P-485/2021-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama po sutkinji Martini Ivanković u pravnoj stvari tužitelja Nenada Ramadanova iz Višnjana, Žikovići 1, OIB 88345060518, kojeg zastupa punomoćnica Mariana Pilat Rudan, odvjetnica u Poreču, protiv tuženice Đulijane Zahirović iz Zagreba, Dragozetićka ulica 3, OIB 74674229965, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 13. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnica tužitelja, tuženice i njenog tadašnjeg punomoćnika, na ročištu za objavu i uručenje presude 20. studenog 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženici Đulijani Zahirović iz Zagreba, Dragozetićka ulica 3, OIB 74674229965 da tužitelju Nenadu Ramadanovu iz Višnjana, Žikovići 1, OIB 88345060518 isplati iznos od 3.503,88 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2. svibnja 2020. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj potražuje isplatu iznosa od 1.327,23 eura sa zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe do isplate.

III. Nalaže se tuženici Đulijani Zahirović iz Zagreba, Dragozetićka ulica 3, OIB 74674229965 da tužitelju Nenadu Ramadanovu iz Višnjana, Žikovići 1, OIB

88345060518 namiri parnični trošak u iznosu od 346,38 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 21. studenog 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 22. rujna 2021. podnio tužbu protiv tuženice u kojoj navodi da su oni bili poslovni partneri u djelatnosti prodaje ženske i muške odjeće za potrebe svojih trgovačkih radnji, da je 2019. tuženica od njega kupila raznu odjeću u vrijednosti od 4.000,00 eura i da se obvezala tužitelju isplatiti taj iznos do 1. svibnja 2020. umanjeno za iznos primljene kapare od 3.600,00 kn. Prema navodima tužbe tuženica je bez dopuštenja tužitelja i neosnovano iz trgovačke radnje u Poreču, B. Milanovića 8 otuđila tužiteljeve pokretnine čiju vrijednost tužitelj procjenjuje na najmanje 10.000,00 kn, a to su: trgovačka kasa s printerom za račune marke Celesta, tri kamere za vanjski video nadzor, nadstrešnica-tenda u vrijednosti od 3.000,00 kn i klima uređaj. Kako tuženica tužitelju još duguje za kupljenu i neplaćenu odjeću iznos od 26.400,00 kn, a duguje mu i naknadu nastale imovinske štete u iznosu od 10.000,00 kn, on svojim tužbenim zahtjevom postavljenim u tužbi potražuje isplatu iznosa od 26.400,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 2. svibnja 2020. do isplate i iznosa od 10.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe do isplate. Tužitelj potražuje i naknadu parničnog troška sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate. Na ročištu 13. listopada 2026. tužitelj je svoje potraživanje izrazio u novoj službenoj valuti pa tako umjesto 26.400,00 kn potražuje 3.503,88 eura dok umjesto 10.000,00 kn potražuje 1.327,23 eura.

2. Tuženica na tužbu koja joj je dostavljena 29. rujna 2021. nije podnijela odgovor, a na pripremnom ročištu je izjavila da je tužitelju ostala dužna još 1.500,00 eura i da nije točno da mu je otuđila robu, već tvrdi da mu je svu tu robu uredno platila.

3. Sud je pročitao pismeno od 21. listopada 2019. (str. 4, 5) i zapisnik o saslušanju svjedokinje Daniele Stanisse koja je zamolbeno saslušana kod Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Poreču (str. 51, 52) i izveo je dokaz saslušanjem stranka u okviru kojeg je saslušan samo tužitelj jer tuženica nije pristupila na ročište za saslušanje stranaka na koje je bila uredno pozvana i upozorena o posljedicama nedolaska na takvo ročište.

4. Kako bi se utvrdila vrijednost pokretnina za koje je u tužbi navedeno da su otuđene sud je odredio provođenje gospodarskog vještačenja, no vještak Zvonko Rumenjak je obavijestio sud da na temelju dostupnih informacija u spisu nije moguće utvrditi vrijednost tih pokretnina jer nema podataka o nazivu proizvoda, proizvođaču,

tipu proizvoda, godini proizvodnje, datumu kupnje i datumu otuđenja, a nedostaju i računi. Tužitelj je nakon toga u podnesku od 5. listopada 2026. naveo dio traženih podataka za predmetne pokretnine i dostavio je račune, no kako su te činjenice i dokazi izneseni i predloženi tek u fazi glavne rasprave, sud ih u skladu s čl. 299 st. 2 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje: ZPP) nije uzeo u obzir.

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. U pismenu od 21. listopada 2019. (str. 4, 5) na kojem je potpis tužitelja i tuženice ovjerila javna bilježnica Tanja Ferenc iz Poreča 21. listopada 2019. pod brojem OV-5890/2019 navedeno je da tuženica Đulijana Zahirović kupuje žensku i mušku odjeću u iznosu od 4.000,00 eura i da se taj iznos obvezuje isplatiti tužitelju Nenadu Ramadanovu do 1. svibnja 2020. umanjeno za iznos od 3.600,00 kn jer je tužitelj dobio kaparu.

7. Tužitelj je u svojem iskazu naveo da je u Poreču 10 godina imao u najmu lokal u kojem je prodavao žensku i mušku odjeću te da je u listopadu 2019. na Internetu objavio da prodaje inventar te trgovine i tada mu se javila tuženica. On je kontaktirao s tuženicom i njenim suprugom i nakon što su se dogovorili, tuženica mu je dala kaparu od 3.600,00 kn za odjeću iz njegovog butika i obvezala se ukupno platiti 4.000,00 eura za svu odjeću. Naveo je da su o tome popisali izjavu kod javnog bilježnika, a nakon tog potpisivanja je tuženica preuzela robu u dva navrata i dodao je da on nije bio prisutan prilikom tog preuzimanja te da je tada tuženicu i njenog supruga u butik pustila njegova zaposlenica Daniela Stanissa i da je ona tada mobitelom snimala kako odnose robu. Iskazao je i da su osim odjeće uzeli i kasu, monitor, printer za račune, klima uređaj, video nadzor koji se sastojao od 3 kamere i od snimača tj. memorije, a te stvari su uzeli bez njegovog dopuštenja. Dodao je da mu je tuženičin suprug rekao da je njegov rođak koji ima butik u blizini njegovog zainteresiran za kupnju tende pa je on tuženičinom suprugu dao imbus ključ za otvaranje tende i on ju je skinuo, ali tužitelju nikad nije dao novac od prodaje tende. Tužitelj je pojasnio da mu je taj rođak tuženičinog supruga rekao da je platio tendu tuženičinom mužu i dao mu je imbus ključ za otvaranje tende, a iskazao je da se tenda i dalje nalazi kod tog čovjeka. Naveo je i da tuženicu više nije vidio nakon što mu je potpisala izjavu o dugovanom iznosu za odjeću, da je pokušao telefonski s njom i njenom suprugom dogovoriti plaćanje pa makar i na rate jer nije htio ići na sud, no do dana davanja iskaza mu nisu platiti ništa osim 3.600,00 kn kapare koju mu je dala tuženica. Pojasnio je da je on posao dogovarao i s tuženicom i njenim suprugom, a izjavu je potpisala samo tuženica na inzistiranje njenog supruga te da on tada nije znao zašto je njen suprug to tako htio, a u međuvremenu je od njegovih rođaka saznao da ima kriminalni dosje.

8. Svjedokinja Daniela Stanissa je u svojem iskazu danom 17. veljače 2025. navela da je prije oko 5 godina u ljeto radila kod tužitelja u butiku i da se sjeća da je tamo došla jedna gospođa čijeg se imena ne sjeća i da joj je tužitelj rekao da mu je ta gospođa dala novce za robu i da mu mora još dati ostatak. Dodala je da se ne sjeća je li s njom bio njen muž ili sin i ne sjeća se ničeg osim da je tu gospođu vidjela taj dan, a ne sjeća se ni jesu li taj put uzimali robu. Svjedokinja je navela da je ona u

butiku radila s kasom i da je na kompjuteru bila kamera i da je ispred butika bila tenda na kojoj je pisalo Italy shop. Ne sjeća se je li u butiku bila postavljena klima, ali misli da je postojala jer se sjeća da ju je tužitelj jednom brisao. Ne sjeća se ni je li ona snimala tuženicu kako uzima robu. Iskazala je da je, dok je ona bila zaposlena, postojala tenda, ventilator i kasa i da tada nitko nije uzeo ništa od navedenog.

9. Na temelju izjave tj. pismena od 21. listopada 2019. (str. 4, 5) koju su potpisale obje stranke, kako to proizlazi iz ovjere potpisa javnog bilježnika, sud je utvrdio da je tužitelj tuženici prodao odjeću za cijenu od 4.000,00 eura koju se ona obvezala platiti do 1. svibnja 2020. s tim da se taj iznos treba umanjiti za kaparu u iznosu od 3.600,00 kn koju je tuženica platila. Stranke su time sklopile kupoprodajni ugovor iz čl. 376 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 – dalje: ZOO) i obveza tuženice kao kupca je da prodavatelju isplati kupoprodajnu cijenu, a tijekom postupka, osim nesporno plaćenih 3.600,00 kn, tuženica nije dokazala da je tu cijenu platila niti je dokazala svoju tvrdnju da tužitelju duguje još samo iznos od 1.500,00 eura. Slijedom navedenog tuženica je tužitelju dužna isplatiti iznos od 4.000,00 eura umanjen za plaćeni iznos od 3.600,00 kn odnosno 477,80 eura[1], a ta razlika iznosi 3.522,20 eura.

10. Tužitelj svojim tužbenim zahtjevom potražuje preostalu kupoprodajnu cijenu u nižem iznosu od 3.503,88 eura pa mu je sud dosudio taj iznos sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama od 2. svibnja 2020. do isplate u skladu s čl. 29 ZOO-a jer je ugovorena kupoprodajna cijena dospjela 1. svibnja 2020.

11. U odnosu na zahtjev tužitelja da mu tuženica nadoknadi vrijednost stvari za koje tužitelj tvrdi da mu ih je tuženica otuđila sud je ocijenio da nije osnovan. Naime, tužitelj u svojem iskazu navodi da je tuženica sa svojim suprugom iz njegovog butika osim odjeće koju joj je prodao otuđila i druge pokretnine i to kasu, monitor, printer za račune, klima uređaj, video nadzor kojeg čine 3 kamere i snimač te tendu i da je njegova zaposlenica Daniela Stanissa tada bila u butiku i da ih je snimala, no ova svjedokinja u svojem iskazu navodi da kasa, tenda, ventilator ni klima nisu uzeti dok je ona bila zaposlena kod tužitelja i da se ne sjeća da bi snimala tuženicu kako uzima robu pa su njihovi iskazi u tome suprotni. Međutim, sve da je tužitelj i dokazao da mu je tuženica otuđila pokretnine koje spominje, tužitelj nije dokazao visinu imovinske štete koja bi mu time nastala jer nije pravodobno dostavio dokaze niti je naveo podatke kojima se predmetne pokretnine pobliže opisuju poput naziva i tipa proizvoda, tko je i kad proizveo pojedinu stvar, datume kupnje i otuđenja i nije dostavio račune, a bez tih podataka nije bilo moguće provesti gospodarsko vještačenje kojim se trebalo utvrditi vrijednost pokretnina za koje tužitelj tvrdi da su mu otuđene. Prema tome, budući da tužitelj nije dokazao da mu je tuženica prouzročila imovinsku štetu otuđenjem dijela njegove imovine, sud je u točki II. izreke presude odbio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj potražuje isplatu iznosa od 1.327,23 eura sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate.

[1] Fiksni tečaj konverzije 7,53450

12. Odluka o trošku temelji se na čl. 154 st. 2 i čl. 155 ZPP-a. Tužitelj je u odnosu na osnovu uspio 50 % jer je uspio sa zahtjevom za isplatu kupoprodajne cijene, a izgubio sa zahtjevom za naknadu štete dok je u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva uspio s 73 % jer je ukupno potraživao 4.831,11 eura, a dosuđeno mu je 3.503,88 eura. Ukupni tužiteljev uspjeh iznosi 61,50 % pa kad se od toga oduzme tuženičin uspjeh od 38,50 %, tužitelju troškove zastupanja treba priznati u omjeru od 23 %.

13. Tužiteljev trošak je odmjeren prema troškovniku predanom u spis na ročištu 13. listopada 2026. On obuhvaća trošak sudske pristojbe na tužbu koja je tužitelju priznata u plaćenom iznosu od 47,38 eura u cijelosti jer je taj trošak bio potreban neovisno o ishodu spora. Trošak zastupanja obuhvaća nagradu za sastav tužbe 200,00 eura prema Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23, 107/25 – dalje: OT) za zastupanje na ročištu 30. ožujka 2022. 200,00 eura prema Tbr. 9/1 OT, za zastupanje na ročištu 9. travnja 2025. 100,00 eura prema Tbr. 9/2 OT, za zastupanje na ročištu 13. listopada 2026. s 25 % PDV-a 250,00 eura prema Tbr. 9/1 OT, za sastav obrazloženog podneska od 5. listopada 2026. s 25 % PDV-a 250,00 eura prema Tbr. 8/1 OT te za pristup na dva odgođena ročišta kod Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Poreču 30. studenog 2022. i 22. prosinca 2022. po 50,00 eura za svako prema Tbr. 9/5 OT i za zastupanje pred tim sudom na ročištu 17. veljače 2025. 200,00 eura prema Tbr. 9/1 OT što ukupno iznosi 1.300,00 eura. Tužitelju trošak zastupanja treba priznati u omjeru od 23 % što iznosi 299,00 eura. Ukupni parnični trošak tužitelja iznosi 346,38 eura pa je tuženici naloženo da tužitelju namiri taj iznos sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate u skladu s čl. 151 st. 3 ZPP-a.

14. Tužitelju nije priznata nagrada za zastupanje na ročištu 6. srpnja 2022. jer njegov punomoćnik nije bio na tom ročištu, a za ročišta 23. svibnja 2024. i 19. prosinca 2024. nagrada nije priznata jer tada nisu ni održana ročišta u ovom predmetu. Trošak sudske pristojbe na presudu mu nije priznat jer nije naveo iznos te pristojbe pa njegov zahtjev u tom dijelu nije određen u smislu čl. 164 st. 2 ZPP-a.

U Sesvetama 20. studenog 2026.

Sutkinja
Martina Ivanković

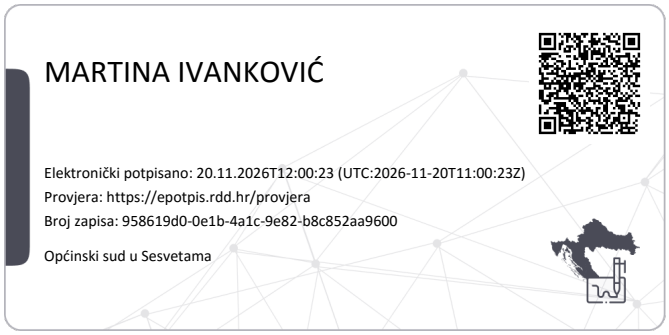

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana kad je održano ročište za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud.

DNA
1. odvjetnica Mariana Pilat Rudan
2. odvjetnik Josip Čiček

Broj zapisa: **9-30890-66b7f**

Kontrolni broj: **0354d-af671-d554a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.